

407*

Αβαντάριο

φ. 225^r

/ + εἰς φύλλον 231

/ [+] Εἰς δ]όξα τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683 ἐν μηνὶ πρωτοουλίου 17
 τὴν σήμερο / [εὺ]ρισκομένη ἡ κερ' Ἀννέζα γυνὴ τοῦ ποτὲ μακαρίτη Γεωργίου Νικου-
 λαράκη γυνὴ εἰς τοποθέ / [σ]ιον τοῦ Χαρισιοῦ καὶ εἰς τὸν οἶκον καὶ κατοικία τὴν
 γονικήν της καὶ ἔνμπροσθε ἐμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος / καὶ τῶν κάτωθε μαρτύρων ἐγνω-
 ρίζοντας πολλὲς εὐεργεσίες καὶ μεγάλες ἀνάπταυσες ἀπὸ τὸν υἱόν της / τὸν κύρ
 Δημήτρη παρακινημένη ἀτήν της ποιεῖ τὴν παρὸν ξομοίραση καὶ ἀβαντάριο τοῦ
 αὐτοῦ της υἱοῦ / κύρ Δημητρίου πρῶτο καὶ ἀρχῆς τοῦ δίδει τὴν εὐχὴ τοῦ Χριστοῦ
 καὶ τῆς Παναγίας καὶ τῶν γονέων της καὶ τὴν ἐδική / της καὶ εἰς ὄνομα προικός.

/ Ἀρχὴ τὰ σπίτια τοῦ Χαρισιοῦ ὃπού κάθεται ὡς καθὼς εὑρίσκουνται ὅτι σφάλλ
 ἡ δέξια πόρτα — / τὸ ἀμπέλι τῶν Ἀκαδήμων ἀπὸ τὴν σήμερο τοῦ Δεμάτου καὶ τοῦ Πο-
 λιγνιοῦ τὰ χωράφια καὶ αὐτὰ ἀπὸ τὴν σήμερο / τὸ ἀμπέλι τῆς Κοξακοῦς ἀπὸ τὴν σή-
 μερο — καὶ τῆς Γλυφάδας τὸ χωράφι καὶ αὐτὸ ἀπὸ τὴν σήμερο — / τὸ κληματερὸ
 ἀπὸ τὴν σήμερο — / τὸ λιογύρι τῆς Βασιλικῆς καὶ ποτιστικὸ ἀπὸ τὴν σήμερο — / τὸ
 ποτιστικὸ ἀπὸ τὴν σήμερο τῆς Κρομιδίστρας — / τὰ δύο κομμάτια φασολογώραφα
 καὶ συκογύρια στὴ Μακαρία ἀπὸ τὴν σήμερο — / ταῦτα πάντα καὶ τὴν εὐχὴ μου
 μὲ τοῦτο νῦναι κρατημένος ὁ ἄνωθε Δη[[τ]]μήτρης νὰ μαντινίρη τὴν μάναν του
 ζων / τανὴ καὶ ἀποθαμένη κατὰ τάξη καὶ ἀν εἶχεν τη ρεφουδάρει νὰ μὴν τὴ γυρεύγη
 νὰ τὴν ἐμαντινίρη νᾶχη ἐξου / σία νὰ πιάνῃ τὸ καλύτερον πρᾶμα ὃπού τοῦ πουρκο-
 δοτεῖ τόσο ἀπὸ δικόν της τόσο ἀπ' τοῦ μακαρίτη τοῦ ἀν / δρός της νὰ τὸ πουλῆ νὰ
 μαντινίρεται. / Ἀκόμη λέγει ἡ ἄνωθε κερ' Ἀννέζα πώς ἀν ἴσως καὶ ἥθελεν ἔρθει
 ὁ Κωστῆς ὁ Νιφόρος ἀπὸ τὴν ζενητιὰ νὰ γυρέψῃ / ἀπὸ τὰ πράματα ποὺ βαστᾶ καὶ
 τὸ σπίτι τὸ ἄντικρυ εἰς τὴν ἐξουσίαν της νὰ γρεωστῇ νὰ δίνῃ ὁ ἄνωθε Νιφόρος πε-
 / νήντα γρόσια τοῦ ἀδελφοῦν του τοῦ κύρ Δημήτρη καὶ ἀπὸ κεῖνα παίρνει τὸ πουρ-
 κίν του ἀπὸ τὴν μητέραν του — / διατὶ ὁ Δημήτρης ἐξεγρέωσεν ὅλον τος τὸ πρᾶμα
 καὶ μαντινέρει καὶ τὴ μάναν του ἀπ' ὅ,τις ἐγίνη καὶ καζάν / τησε μὲ τὸ γκόπο του καὶ
 μὲ τὴν γάρη τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ νῦναι καὶ νὰ τὴ μαντινέρη ὡς τέλους ζωῆς / της.

* Ἡ πράξη αὐτὴ δημοσιεύθηκε ἀπὸ τὸν I. Βισβίζη, Τινὰ περὶ τῶν προικῶν ἐγγράφων
 κατὰ τὴν Βενετοκρατίαν καὶ τὴν Τουρκοκρατίαν, εἰς Ἐπετ. Κέντρου Ερ. Ιστ. Ελλην. Διε.
 12 (1965), Αθῆνα 1968, 88.

*Ακόμη τάξει καὶ ὁ ἀνωθε κύρ Δημήτρης μὲ πραμάτια μὲ λάδι καὶ νᾶχη ἄσπρα ώς
έκατὸ ρεάλια καὶ τοῦ / το διὰ μαρτυρίας τῶν γκάτωθε :—*

- / — Στέφανος ιερεὺς σκευοφύλαξ Δρυμαλίας μαρτυρῶ ὡς ἔνωθε :—
/ — Μᾶρκος Πετζόπουλος μαρτυρῶ τὰ ἔνωθε —
/ — Σταυράτης Ἀμανίτης μάρτυρας ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος —
/ — παπᾶ Γεώργης Πετζόπουλος ἔγραψα τὸ παρὸ μὲ θέλημα τῆς ἔνωθε κερ' Ἀννέζας
γυνῆς τοῦ ποτὲ Γεωρ / γίου Νικούλαράκη :—

/— 'Εν τειν 1684/ Μαρτίου 16/ μοῦ ἔδωσεν ὁ ἄνωθεν κύρῳ Δημήτριος τὸ παρὸν
ἀ / βαντάριόν του καὶ ἔβαλά τον εἰς τὴν μάννα τῆς χαντζηλαρίας μου κάγω Ιωάννης /
Μηνιάτης νοτάριος καὶ ἵδού ἔνυπροσθεν καὶ τὸ προικογάρτιν τῆς συνβίας του.

408*

Λιαντητική απόφαση

φ, 225°

/ εἰς φύλλον 231

Ἐβγαλμένη καὶ [.....]

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Ἀπριλίου 6/ κατὰ
τὸ [.....] / ἔστοντας καὶ νὰ εύρισκεται μερικὴν διαφορὰν ἀνάμεσαν τὰ δύο μέρην
ἥγου [τοῦ ἀ] / φέντη Τζωρτζάκη Σουμμαρίπα ποὺ ἐφάνη διὰ πρόσωπον τῆς ἀρχό-
ντις [σσάς] / του χυρίας Ἀννεζίνας Καρμποπούλας καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο ὁ ἀφέντης [Μα]-
/ ταῖος Χωματικνὸς ἀπάνων διὰ ἓνα μνημεῖον ὅποὺ εύρισκεται εἰς / τὴν χυρία Μη-
τρόπολη τὴν φρανγγικὴν στὸ μέρος τῆς πτωχῆς μεριᾶς δικαιο / λογούμενος ὁ ἄνωθεν
Χωματικνὸς πὼς νὰ ἥτον καὶ νὰ κατάγεται ἀπ’ τὸν / μποτὲ Ἀνγγελέττον καὶ τοῦ-
τος νὰ κατάγεται ἀπὸ μέρος ἐκεῖνο ἥγου ἀπὸ προσώ / πατα θηλυκὰ καὶ ἐζήταν νὰ
ἔγην τὸ στασίδι τοῦ ἄνωθεν μνημείου καὶ / ἐξεναντίως πάλι ἡ ἀρχόντισσαν τοῦ
ἄνωθεν Σουμμαρίπα νὰ λέγην / καὶ νὰ δικαιολογᾶται τὸ πὼς νὰ ἥτον τῆς ποτὲ Ἀν-
νέζας Γοζαδίνας ποτὲ Πα / νιόλου τῆς ὅποίας εἶναι ἀπόγονον τούτην ἡ ἀρχόντισ-
σαν καθὼς μὲ μαρ / τυρίες ἀπόδειξε. "Οθεν διὰ νὰ λείψουν ἀπὸ μάλιες καὶ ταραχὲς
συνι / βαστικῶς ἐψήφισαν αἱρεταὶ κριταὶ νὰ στοχαστοῦσιν τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν /
ἥγουν τὸν ἀφέντη Σταυριανάκην Μιχαλίτζην καὶ ἀφέντην Μαρκάκην Φρανγγό /-

* Κόπια τοῦ παρακάτω ἐγγράφου δημοσιεύθηκε ἀπὸ τὸν Ν. Π. Δημητρακόπουλο,
Ἐφημερὶς τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς Νομολογίας, 40, 51 ἑπ., Ἀθῆνα 1920, καὶ Νομικὴ
Ἐνασγολήσεις, Δ', 365 ἑπ.

